

мѢ прѣдложи за прѣносаніе-то на честны-
тѣ златоустовы моци, като мѢ дѣмаше:
царю искай оногова, кой-то тѢ е породилъ
Евангелскы чрѣзъ С-то крѣщеніе и кой-то
тѢ е дѣржалъ на свои-тѣ свѣтителскы рѣ-
цѣ, както старецъ Симеонъ е носилъ нѣкога
Христа Господа въ черквѣ-тѣ; ето какъ выка
черква-та кѣмъ тебе: моѣ-та красота сѣ
раздра, уста-та сѣ затвори хъ, хѣбость-та
ми посърна, дивый глгъ исподѣ пастыри-
тѣ на мои-тѣ овци, завѣдены отъ златоуста,
вредоносни звѣрове изадохъ плода на мои-
тѣ уста, зависть-та умърси свѣтѣниѣ-тѣ
на моѣ-тѣ слѣжителъ, кого-то прѣсѣкохъ
отъ мене, както брадва-та прѣсѣча въ го-
рѣ-тѣ нѣкое дѣрво, и затвори сѣ въ нѣмъ
гробъ; еретическы-тѣ сродници си рекохъ:
да затѣлимъ устѣ-тѣ, що ни много при-
казва; да обезчестимъ неговы-тѣ дѣмѣ, за
да неможе вече да ны поучава и да изре-
че нѣщо; до кога, о царю, ще ми сѣ при-
смива врагъ зарадъ златоуста? отдай ми
того, кой-то приличаше на жениха моего
Христа; подари менѣ, мать твоѣ, дѣхов-
наго си отца; ако и да ми го е увѣдѣла